

NIECUDNIE (11) *av*

W pisowni rozłącznej (6), w łącznej (5).

Pierwsze o jasne, końcowe prawdopodobnie jasne (tak zwykle w -e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. cudnie.

1. Brzydko, nieprzyjemnie (pod względem fizycznym); ineleganter, infacete, irridicule Calep (3) :
Obrocze sie háyw zálie/ poźrzyłz ná południe/ Aleć y tám podobno też poźrzyć nie cudnie. *RejWiz* 166; *Hircosus*, Kto nie cudnie pachnie. *Mącz* 156d; *Calep* 563b.

2. Nagannie pod względem moralnym (8) :

a. Niegrzecznie, nieuprzejmie; obelżywie (7) : *BielKom nlb* 5; Otho (pry) poślą Dawid pośly swoie z puśczyey: áby pozdrowili Páná náłfego/ á on ie nie cudnie przyiął *Leop* 1.*Reg* 25/14; mowił o Maurycem nie cudnie/ iż twoie kfiązę trzy rázy wiárę zmienilo *BielKron* 237v, 67, 204; *RejZwierc* 236v; piáne [!] swoie obiáwienim niebieskim názwáá/ w ktorým niecudnie Papieżá wípomina/ zowiác go zábijácem duż *NiemObr* 155.

b. Nieuczciwie, kłamliwie (1) : Pothym obległ Fránkfurt/ á ku Maurycemu niecudnie mowił/ iż zgodę vczyńił fnimi. *BielKron* 236v.

Synonimy: brzydko, brzydliwie.

Cf CUDNIE